

Egyptens mattor

Jag och min man tillbringade nyårshelgen i Egypten. Aldrig förr hade jag varit här. Men hela mitt liv, känns det som, har Egypten funnits i min föreställningsvärld. Den heliga familjens flykt till Egypten hade jag följt i söndagsskolan. Egyptens faraoner och Tutanchamons grav läste vi om i skolan och berättelserna gjorde mig förbryllad och fascinerad på samma gång. Nu äntligen stod jag vid pyramidernas fot i Giza och blev precis så imponerad, som jag trott att jag skulle bli. Hur var allt detta möjligt! Mycket vackert fanns också att se på det stora museet i Kairo. Guld, ädelstenar, vävnader, alabasterkäril och konsthantverk i det oändliga.

Allt jag fick se och uppleva hade jag ändå haft en föraning om att jag

Vardagsrummet i vårt lilla hus.

skulle få vara med om, även om upplevelserna blev starkare än jag väntat. Men en sak hade jag ändå inte trott att jag skulle få se i Egypten - trasmattor.

Vi bodde på ett koptiskt center, Anafora. En oas, inte bara i öknen, utan också i det tuffa samhället runt-

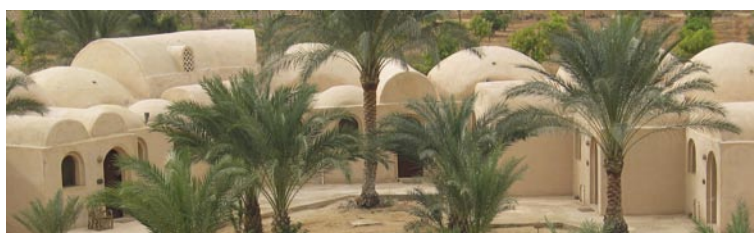

Draperi för fönstren – mot solen på dagen och kylan på natten

Stolsdynor behövs i korgstolarna – trasmattor passar utmärkt.

Bordsduk

*Det lilla kapellet
utifrån –
och inuti med
trasmattor vackert
utlagda.*

omkring. Vi bodde i små runda hus, som satt ihop som en kedja i form av ett frågetecken – en liten kyrka var punkten i tecknet. På området fanns matsal och bibliotek, samlingsrum för gästerna och även en större kyrka. Men allt var inlemmat i ett levande lantbruk med oliv- och apelsinodlingar, kameler, kor, grisar och getter.

Överallt, i alla rum, från de enkla skjuln till den stora kyrkan, låg det trasmattor. Några nyvävda i klara starka färger, andra solblekta och lappade. När jag bestämde mig för att studera trasmattsbeståndet, fann jag, att jag kunde följa mattans väg från den första stolta exponeringen – som ett draperi för fönstren eller som duk på ett bord – till dess sista tjänst – att vara underlag på den leriga backen, när lantarbetarna låg på rygg under traktorn för någon reparation.

Här på uppslaget finns några trasmattbilderna jag tog.

Ann-Christin Lindström Larsson

*Anslagstavlan - gjord
av en trasmatta
naturligtvis*

Sitthörnan i sällsrummet

Den sista tjänsten